

2018 DEC. 21

Érkezett: _____

Iktatószám: OE-41/790-1/2018.

Melléklet: _____ darab

a Mentelmi bizottság
részére

az Országgyűlés Elnöke
útján

Tisztelt Mentelmi bizottság!

Bangóné Borbély Ildikó országgyűlési képviselő előadom, hogy Házelnök úr az **OE-41/790-1/2018** sz. döntésével elrendelte az esedékes tiszteletdíjam 504900 forinttal történő csökkentését.

A döntés miatt az alábbi

k é r e l m e t

terjesztem elő az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ogytv.) 51/A. § (4) bekezdése alapján:

Kérem a Mentelmi bizottságot, hogy helyezték hatályon kívül a fent megjelölt döntést, az alábbiakban kifejtett indokaimra figyelemmel.

Az Országgyűlés 2018. december 10-13. közötti ülésének hétfői ülésnapján a napirend megállapítása során az Országgyűlés elnöke azt jelentette be, hogy *„Bangóné Borbély Ildikó, Szabó Sándor, Kunhalmi Ágnes, Tóth Bertalan és Varju László képviselőknek a Ház méltóságát és működését súlyosan rendzavaró magatartása miatt”* szankciókat fog javasolni.

A tiszteletdíj-csökkentését célzó javaslatával kapcsolatban a Házbizottság 2018. december 17-i, hétfői ülésén nem alakult ki konszenzus, így arról elnöki

hatáskörben született döntés, melyet december 19-én közöltek az érintett képviselőkkel.

Az Országgyűlés elnöke a képviselői tiszteletdíj-csökkentéséről szóló döntésében alapvetően téves, feltételezésen alapuló és a képviselők nyilatkozatával szemben álló feltevésekből indul ki: úgy véli, a napirend elfogadásának megghiúsítása volt a december 10-i tiltakozás célja. Azonban e következtetése nem helytálló. Minderre a munkaidő-szervezéssel és a munkaerő-kölcsönzés minimális kölcsönzési díjával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/3628. számú törvényjavaslat - amit a közvélemény csak „rabszolgatörvénynek” nevez - tárgyalásának menete miatt került sor. A javaslat tárgyalása során ugyanis több alkalommal, súlyosan sérült az országgyűlési képviselők jogainak egyenlőségét biztosító Alaptörvényben foglalt garanciális szabály, az Ogytv., és a Házzsabály is.

A törvényjavaslat általános vitájának jogszerűtlen, a Házzsabállyal és az Alaptörvénnyel ellentétes módon történő lezárása, továbbá az ellenzéki frakciók által benyújtott 2925 napirendi javaslatról történő „csomagban” való, szintén Házzsabállysértő határozathozatalt követően került sor az ellenzéki képviselők véleménynyilvánítására. A véleménynyilvánítás módja és mértéke a megvalósult eljárási szabállysértésekkel kapcsolatban sem indokolatlannak sem aránytalannak nem minősíthető.

A szabállysértéseket jól példázza az ügyrendi bizottság alkalmazott állásfoglalása megalkotásának körülményei: az ülés olyan „rendkívüli” módon lett összehívva, hogy a tagok a meghívót a tervezett ülés megkezdése után kapták meg, tehát a múltra szóló meghívót kaptak.

Mindezt súlyosbítja az országgyűlési képviselők véleménynyilvánítási jogának az általános vita során történt csorbítása, az ennek reparációja iránt tanúsított közömbösség a kormánypárti többség és a Tisztelt Ház vezetésének irányából, valamint a szabálytalanságokra figyelmet felhívni szándékozó napirendi módosító javaslatok „újszerű” szavaztatása. E körülmények kifejezetten indokoltá, megalapozottá tették az ellenzéki képviselők véleménynyilvánítási jogának e formában történő gyakorlását. Felhívnam a figyelmet arra is, hogy a házelnök tiltott magatartást lát a 2925 napirendi módosító javaslatban jogalap nélkül, hiszen

Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter, az Országgyűlés törvényalkotásért felelős korábbi alelnöke Házszabály-értelmezésének alapfeltevése, hogy amit törvény nem tilt az lehetséges, szabad. Mivel sem az Alaptörvény, sem az Ogytv., sem a Házszabály nem állít mennyiségi korlátot a napirendi módosító javaslatok tekintetében, így az ellenzéki képviselőcsoportok e jogukkal törvényesen és Házszabály-szerűen éltek, így azt nem lehet az én hátrányomra figyelembe venni.

Az elnök úr ezen kívül „súlyosbító körülményként” veszi figyelembe, hogy az „obstrukció” a napirendi javaslat ellen irányult. Itt azt emeli ki okként, hogy a napirend elfogadásának akadályozása alkalmas arra, hogy az Országgyűlés működését ellehetetlenítse. Itt azonban a házelnök úr alapvető logikai hibát ejt, hiszen egy, a konkrét esetben be nem következett eredményt értékel az érintett képviselők, így jómagam rovására. Tekintettel arra, hogy ez az eredmény nem következett be, hiszen a módosító javaslatoknak bevallottan nem is ez volt a célzata, az Országgyűlés működését közvetetten sem ellehetetlenítette el, mindössze kisebb csúszást eredményezett a megszokott menetrendhez képest – mindez a jegyzőkönyvből is világosan kiderül. A napirendi módosító javaslatok Házszabályszerű, egyenként történő szavazása sem lehetetlenítette volna el az Országgyűlés munkáját. Az állítólagos ellehetetlenítés tekintetében tehát felelősség nem terhel, így az elnöki döntésben szereplő indokolás nem adhat okot a képviselői tiszteletdíjam csökkentésére.

A véleménynyilvánítási jog gyakorlásának vonatkozásában a házelnök úr kifejti, hogy ennek a Házszabály szerinti módon és helyet kell történnie, valamint azt, hogy a jelen szankció alapját képező magatartás rombolta a plenáris viták színvonalába vetett közbizalmat. Házelnök úr a döntésében elfelejti, hogy pont az ellenzéki képviselők véleménynyilvánítási jogának plenáris vita során történő kifejezését akadályozta meg a levezető elnök azáltal, hogy a vitát szabálytalanul zárta le a rabszolgatörvény tárgyalásakor, ezzel sértve az országgyűlési képviselők jogainak egyenlőségét biztosító, Alaptörvényben foglalt garanciális szabályt. Tekintettel tehát arra, hogy a képviselői véleménynyilvánítás joga a törvényjavaslat vonatkozásában többször és súlyosan korlátozásra került az előző hetekben, semmibe véve a vita keretét meghatározó, vonatkozó házszabályi előírásokat, így a képviselői véleménynyilvánítás választott módja mindenképpen

indokolt és arányos volt, hiszen az Országgyűlésbe vetett közbizalom alapja az, hogy ne szegje meg a saját szabályait, ne alkosson közjogilag érvénytelen törvényeket. A 164/2011. (XII. 20.) AB határozatában az Alkotmánybíróság megállapította, hogy „a közügyek érdemi megvitatásának, a köz érdekében végzendő képviselői tevékenységnek, ezáltal a demokratikus hatalomgyakorlásnak garanciáját képező, a jogalkotás ésszerű rendjének biztosítékául szolgáló rendelkezés megsértése” az Alkotmány 2. § (1) és (2) bekezdésének, valamint 20. § (2) bekezdésének sérelmét eredményezi, melyeket Magyarország Alaptörvénye a B) cikk (1) bekezdésében, illetve 4. cikk (1) bekezdésében is fenntartott. A plenáris viták színvonalába vetett közbizalom a képviselők feladatának alapvető, központi elemét képező véleménynyilvánításnak ilyen formában nem lehet gátja, különösen akkor, ha ezen jogukat a Tisztelt Ház vezetése a korábbiakban jogellenesen csorbította és a képviselői véleménynyilvánítás az erre adott válasz.

Kérem a tisztelt Mentelmi bizottságot, járuljanak hozzá ahhoz, hogy képviselői jogainkat szabadon gyakorolhassuk, és ne a házelnök, az ülést vezető elnök a képviselők jogainak, a képviselők véleménynyilvánításhoz fűződő jogának korlátozását eredményező szubjektív megítélésen múljon, mivel ez alapvetően korlátozza a szabad politikai vitát, valamint a véleménynyilvánítás szabadságát, és e gyakorlat egyértelműen ellentétes az Alkotmánybíróság előzőekben citált döntésével, továbbá az Emberi Jogok Európai Egyezményének 10. cikkével.

A fentiekre tekintettel ismételten kérem a Mentelmi bizottságot, hogy szíveskedjenek a döntést hatályon kívül helyezni, és így mentesíteni e méltánytalan döntés következményei alól.

Budapest, 2018. december 21.

Tisztelettel,

Bangóné Borbély Ildikó